

УГОДА
між Кабінетом Міністрів України та Урядом
Турецької Республіки про взаємне визнання та обмін
національних посвідчень водія

Кабінет Міністрів України та Уряд Турецької Республіки (далі – Договірні Сторони),

з метою поліпшення стану безпеки дорожнього руху на територіях їх держав, а також беручи до уваги зобов'язання, які випливають з двосторонніх та багатосторонніх міжнародних договорів, учасниками яких вони є,

домовилися про таке:

Стаття 1

1. Договірні Сторони взаємно визнають, з метою обміну, нетимчасові та дійсні національні посвідчення водія (далі – посвідчення водія), видані компетентними органами іншої Договірної Сторони відповідно до їх національного законодавства власникам посвідчень водія (далі – власник посвідчення водія), які є громадянами держави однієї з Договірних Сторін та які мають посвідку на тимчасове або постійне проживання на території держави іншої Договірної Сторони.

2. Власник посвідчення водія, виданого компетентним органом однієї з Договірних Сторін, має право керувати транспортним засобом тієї категорії, яка зазначена в посвідченні водія, на території держави іншої Договірної Сторони протягом періоду, визначеного її національним законодавством.

Стаття 2

1. При тлумаченні статей цієї Угоди терміни «постійне проживання» і «тимчасове проживання» визначаються і регулюються національним законодавством кожної Договірної Сторони.

2. Термін «комpetентні органи Договірних Сторін» означає органи (або їх уповноважені підрозділи) кожної Договірної Сторони, що безпосередньо здійснюють видачу та обмін посвідчень водія.

Стаття 3

1. Власник посвідчення водія, має право обміняти його / її посвідчення водія без необхідності складання будь-яких теоретичних і практичних іспитів.

2. Для застосування положень пункту 1 цієї статті власник посвідчення водія повинен досягти віку, необхідного для видачі посвідчення водія, передбаченого національним законодавством Договірної Сторони, що здійснює обмін.

3. Обмеження, що вже діють на дату видачі посвідчення водія, установлені відповідно до національного законодавства однієї з Договірних Сторін, застосовуються іншою Договірною Стороною до посвідчення водія, щодо якого здійснюється обмін.

Стаття 4

1. Ця Угода застосовується тільки до посвідчень водія, виданих власникам посвідчення водія до переїзду на тимчасове або постійне проживання на територію держави іншої Договірної Сторони, де здійснюється обмін.

2. Ця Угода не застосовується до посвідчень водія, які були видані третьою державою та в подальшому обмінені однією з Договірних Сторін.

3. Тимчасові посвідчення водія та документи, що засвідчують підготовку і перепідготовку водіїв, а також документи, видані тим, хто закінчив курси підготовки водіїв, чи засвідчують проходження курсів відповідно до національного законодавства відповідної Договірної Сторони, не підлягають обміну в рамках цієї Угоди.

Стаття 5

1. З метою обміну власник посвідчення водія подає разом з посвідченням водія його фотокопію та належним чином засвідчений переклад посвідчення водія державною мовою Договірної Сторони, де здійснюється обмін, та медичну довідку, що засвідчує придатність особи до керування механічним транспортним засобом відповідної категорії.

2. Комpetентний орган Договірної Сторони, що здійснює обмін, може вимагати від заявника надання додаткових документів, необхідних при обміні, та сплати адміністративних зборів відповідно до її національного законодавства.

3. Співвідношення між посвідченнями водія Договірних Сторін здійснюється на основі таблиць еквівалентності, що зазначені в Додатку II до цієї Угоди.

Стаття 6

1. Комpetентний орган Договірної Сторони, що здійснює обмін, запитує через дипломатичі канали в центрального компетентного органу іншої Договірної Сторони додаткову інформацію щодо дійсності та справжності посвідчення водія.

2. Центральний компетентний орган Договірної Сторони на запит компетентного органу іншої Договірної Сторони надає відповідь з інформацією про таке посвідчення водія.

3. Під час здійснення запиту або надання відповіді центральні компетентні органи та компетентні органи Договірних Сторін використовують бланк «Обмін інформацією», що зазначений у Додатку I

до цієї Угоди, використовуючи літери латинського алфавіту під час його заповнення.

4. Комpetентний орган Договірної Сторони, що здійснює обмін, може відмовити в обміні посвідчення водія в разі отримання від центрального компетентного органу іншої Договірної Сторони інформації про те, що посвідчення водія є недійсним для обміну.

5. Положення цієї статті не впливають на використання компетентними органами Договірних Сторін інших наявних способів отримання інформації щодо посвідчення водія або приймати від власника посвідчення водія легалізовані (апостильовані) в установленому порядку документи, що підтверджують дійсність та справжність відповідного посвідчення водія.

Стаття 7

1. За результатами обміну компетентний орган Договірної Сторони вилучає посвідчення водія, яке було обмінене, та повертає його дипломатичними каналами центральному компетентному органу іншої Договірної Сторони.

2. Центральний компетентний орган Договірної Сторони, що отримує посвідчення водія після обміну, повідомляє дипломатичними каналами центральний компетентний орган іншої Договірної Сторони, якщо в документі є невідповідності, пов'язані з дійсністю, справжністю та іншими даними.

Стаття 8

1. Центральними компетентними органами Договірних Сторін є:

а) за Кабінет Міністрів України – Міністерство внутрішніх справ України;

б) за Уряд Турецької Республіки – Міністерство внутрішніх справ Турецької Республіки.

2. Договірні Сторони до набрання чинності цієї Угодою обмінюються дипломатичними каналами зразками своїх посвідчень водія.

3. У разі зміни центральних компетентних органів Договірні Сторони повідомляють про це одна одну дипломатичними каналами без внесення

будь-яких змін до цієї Угоди.

4. Договірні Сторони невідкладно інформують одна одну дипломатичними каналами про будь-яку зміну в їх посвідченнях водія або будь-які зміни чи доповнення до їх національного законодавства, що може вплинути на застосування цієї Угоди.

5. Під час виконання положень цієї Угоди, що передбачає взаємодію через дипломатичні канали, центральний компетентний орган та компетентні органи Української Договірної Сторони звертаються до Посольства Турецької Республіки в Україні, а центральний компетентний

орган та компетентні органи Турецької Договірної Сторони звертаються до Посольства України в Турецькій Республіці.

Стаття 9

1. Положення цієї Угоди не впливають на права та обов'язки Договірних Сторін, що випливають з інших міжнародних договорів, учасниками яких вони є.

2. Будь-які спори, що можуть виникнути в результаті тлумачення або застосування цієї Угоди, вирішуються шляхом проведення дипломатичними каналами консультацій та переговорів між центральними компетентними органами Договірних Сторін.

Стаття 10

1. Ця Угода укладається на невизначений термін та набирає чинності через шістдесят (60) днів після отримання останнього письмового повідомлення, надісланого дипломатичними каналами, яким Договірні Сторони офіційно інформують одна одну про виконання ними внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання нею чинності.

2. Ця Угода може бути змінена за взаємною письмовою згодою Договірних Сторін. Зміни набирають чинності згідно з пунктом 1 цієї статті.

3. Додатки до цієї Угоди становлять її невід'ємну частину та можуть бути змінені за взаємною письмовою згодою Договірних Сторін, надісланою дипломатичними каналами.

4. Якщо національним законодавством однієї з Договірних Сторін установлено сприятливіші умови, ніж ті, що передбачені цією Угодою, такою Договірною Стороною застосовуються положення її національного законодавства.

5. Кожна з Договірних Сторін може припинити дію цієї Угоди шляхом надсилання дипломатичними каналами письмового повідомлення іншій Договірній Стороні. Дія Угоди припиняється через шість місяців після отримання такого письмового повідомлення іншою Договірною Стороною.

Учинено в м. Київ 3 лютого 2020 року у 2 (двох) примірниках, кожний українською, турецькою та англійською мовами, при цьому всі тексти є рівноавтентичні. У разі виникнення розбіжностей при тлумаченні або застосуванні положень цієї Угоди текст, викладений англійською мовою, має переважну силу.

За Кабінет Міністрів України

За Уряд Турецької Республіки

ДОДАТОК I

БЛАНК «ОБМІН ІНФОРМАЦІЮ»

ЗАПИТ

(НАЗВА УКРАЇНСЬКОГО (ТУРЕЦЬКОГО) КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ)

1.	TÜRKİYE CUMHURİYETİ (UKRAYNA) SÜRÜCÜ BELGESİ (serisi ve numarası)	
1.	ТУРЕЦЬКЕ (УКРАЇНСЬКЕ) ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ (серія та номер)	
	TURKISH (UKRAINIAN) DRIVING LICENSE (series and number)	
2.	SOYADI	
2.	ПРИЗВИЩЕ	
	SURNAME	
3.	AD	
3.	ІМ'Я	
	NAME	
4.	DOĞUM TARİHİ	
4.	ДАТА НАРОДЖЕННЯ	
	DATE OF BIRTH	
5.	DOĞUM YERİ	
5.	МІСЦЕ НАРОДЖЕННЯ	
	PLACE OF BIRTH	
Ek: Sürücü Belgesinin fotokopisi (ön ve arka) Додаток: фотокопія посвідчення водія з обох сторін Annex: Photocopy of driving license (both sides)		

ВІДПОВІДЬ

(НАЗВА ТУРЕЦЬКОГО (УКРАЇНСЬКОГО) ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМПЕТЕНТНОГО ОРГАНУ)

6.	SÜRÜCÜ BELGESİ DEĞİŞİMİ UYGUNDUR («EVET» ya da «HAYIR» şeklinde cevaplayınız)	
6.	ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ ДІЙСНЕ ДЛЯ ОБМІНУ (вказати «ТАК» чи «НІ»)	
	DRIVING LICENSE IS VALID FOR EXCHANGE (Indicate «YES» or «NO»)	
7.	DÜZENLENDİĞİ TARİH ДАТА ВИДАЧІ	
	DATE OF ISSUE	
8.	GEÇERLİLİK TARİHİ ДАТА ЗАКІНЧЕННЯ СТРОКУ ДІЇ	

	EXPIRY DATE	
9.	SINIFLAR (DÜZENLENDİĞİ TARİH) КАТЕГОРІЇ (ДАТА ВІДКРИТТЯ) CATEGORIES (DATE OF ISSUE)	
10.	SÜRÜCÜ BELGESİ ÜÇUNCÜ BİR ÜLKЕ TARAFINDAN DÜZENLENİN DEĞİŞTİRİLMİŞTİR («EVET» ya da «HAYIR» şeklinde cevaplayınız. «EVET» ise ilk düzenleyen ülkenin resmi kısaltmasını da belirtiniz) ПОСВІДЧЕННЯ ПОХОДИТЬ ВІД ОБМІНУ ПОСВІДЧЕННЯ ВОДІЯ ТРЕТЬОЇ ДЕРЖАВИ (вказати «НІ» або «ТАК». Якщо «ТАК», то зазначити також міжнародну абревіатуру держави попередньої видачі)	LICENSE ORIGINS FROM EXCHANGE OF DRIVING LICENSE OF A THIRD COUNTRY (Indicate «YES» or «NO» If «YES» – specify also international abbreviation of the country of previous issuance)

ДОДАТОК II

I. ТАБЛИЦЯ ЕКВІАЛЕНТНОСТІ

для обміну українських посвідчень водія, виданих до 16 листопада 2008 року, на посвідчення водія Турецької Республіки

Категорії українських посвідчень водія	Категорії посвідчень водія Турецької Республіки
A	A, A1, A2, M
B	B, B1
C	C, C1
D	D, D1
B+E	BE
C+E	CE, C1E
D+E	DE, D1E

II. ТАБЛИЦЯ ЕКВІАЛЕНТНОСТІ

для обміну українських посвідчень водія, виданих після 16 листопада 2008 року, на посвідчення водія Турецької Республіки

Категорії українських посвідчень водія	Категорії посвідчень водія Турецької Республіки
A1	M
A	A, A1, A2
B1	B1
B	B
C1	C1
C	C
D1	D1
D	D
BE	BE
C1E	C1E
CE	CE
D1E	D1E
DE	DE

ІІІ. ТАБЛИЦЯ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ
 для обміну посвідчень водія Турецької Республіки,
 виданих до 01 січня 2016 року, на українські посвідчення водія

Категорії посвідчень водія Турецької Республіки	Категорії українських посвідчень водія
A1	A1
A2	A, A1
B	B1, B, D1
C	B1, B, D1, C1, C
D	B1, B, C1, BE, C1E, C, D1, D1E, CE
E (видана до 27.04.1997)	B1, B, BE, C1, C1E, C, CE, D1, D1E, D, DE
E (видана після 28.04.1997)	B1, B, C1, C, D1, D

ІV. ТАБЛИЦЯ ЕКВІВАЛЕНТНОСТІ
 для обміну посвідчень водія Турецької Республіки,
 виданих після 01 січня 2016 року, на українські посвідчення водія

Категорії посвідчень водія Турецької Республіки	Категорії українських посвідчень водія
M	-
A1	A1
A2	A
A	A
B1	B1
B	B
C1	C1
C	C
D1	D1
D	D
BE	BE
C1E	C1E
CE	CE
D1E	D1E
DE	DE